

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

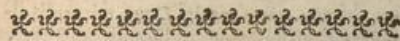
Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

DISQUISITIO II.

Quanta sit Papæ autoritas erga sacros Canones, & Decreta Conciliorum Oecumenicorum?

S. I.

1. **Q**uestio ista non parum conducere potest ad decernendum: In quantum Pontificia autoritas statuere valeat circa Ecclesie Gallicane libertatem; quippe cum ista definiti soleat, esse antiquorum Canonum custodia; uti eam fuisse expendit Author *Tract. de libert. Ecclesie Gallicane lib. 1. cap. 3. ac seq.* Definitionem eandem exponens Choppinus *de sacra Politia lib. 2. tit. 1. n. 13.* ait: Cum adversus hos Canones (antiquos) Pontificij rescriptis abuteretur sensim inferior etas, Galli Monarchæ, Prætoresque Regij ceperunt eum ab usum, Canonicaque doctrinæ neglectum civili Imperio vindicare, ne cui in Ecclesiasticam disciplinam Ecclesie Primati fas esset, melius quidpiam intra Francie ditionis pomeria, aut alioquin districte revocaretur mos hierarchie vetustioris. Ac illius quidem autoritatis, libertatisque Francie vestigia cernimus identidem. Ex hoc eodem fundamento promanavit, quod idem Coppinus *lib. 2. tit. 4. n. 1.* tradit: Regium provocari Senatam, cum ab Ecclesiastico iudice tentatur aliquid in perniciem sancitorum Decretorum prisca, venerandæque vetustatis.

2. In hunc sensum conveniunt, quæ Christophorus Justellus in *Epist. ad Lectissimum scribit: Quamvis in iure Communi antiquo*, inquit, *positam esse libertatem Ecclesie Gallicane, ab omni ævo Reges, Episcopi, Regni Ordines, tota denique Gallia affirmaverit: vetus est tamen in Senatu Parisiensi sententia à Majoribus per manus tradita, & memoriæ omnium, qui prudentiâ & usu valent, insculpta, illam libertatem maximè quantum primis Concilijs Oecumenicis, & ijs, quæ in illis confirmata sunt, contineri. Et quæ contra sunt, præcipuas appellationibus ijs causas præbere, quæ velut ab abusu interponuntur. Pergit præcæsus Justellus ipsissimam hanc sententiam attribuere Cardinali Lotharingo, in Concilio Tridentino omnium Gallie Episcoporum nomine 2. Novembris anno 1563. protestanti, optare se, in eo maximè laborandum esse, ut vetus disciplina Ecclesie restitueretur in usum, veteribus jam diu aboliis revocatis Canonibus, & maximè quatuor veterum Conciliorum.*

3. Ex quibus patet, Ecclesie Gallicane libertatem duobus fundamentis nixam prætendi. Vnum superstruitur antiquis Canonibus, prout disertè affirmatur in Cleri Gallicani præinsinuata declaratione anno 1682. editâ, cujus initium ita se habet: *Ecclesie Gallicane Decreta, & libertates à Majoribus nostris tanto studio propugnatas, earumque fundamenta, sacris Canonibus & Patrum traditione nixa, multi diruere moluntur. Ad quod fundamentum stabilendum constitutus est tertius dictæ declarationis articulus, quo asseritur: Apostolica potestatis usum*

esse moderandum per Canones Spiritu Dei conditos &c. atque ad Apostolicæ Sedis amplitudinem pertinere, ut statuta & consuetudines tantæ Sedis, & Ecclesiarum consensione firmata, propriam stabilitatem obtineant. Circa hoc igitur libertatis Gallicanæ fundamentum venit hic expendenda Romani Pontificis Apostolica autoritas; Vtrum tanta sit supra sacros Canones, Conciliarumque Decreta præminentia, ut hæc possit immutare, vel abrogare? vel econtra; An ipse quoque Summus Pontifex teneatur ejusmodi legibus Canonibus & Conciliaribus, nec adeo quaquam ipsædem contrarium admittere, seu statueri possit?

Alterum libertatis Ecclesiasticæ in Gallia fundamentum superstruitur custodiæ Regiæ, quatenus Regi attribuitur autoritas per se, vel per Senatam ac Prætores suos, antiquos Canones adversus Ecclesiasticos quoque iudices, si in perniciem sancitorum Decretorum prisca venerandæque vetustatis quidpiam attentarent, conservandi, introductis propterea appellationibus ab abusu, per quas ab Ecclesiasticis fit recursus ad secularium iudicem; uti dicitur *inferius*. Hoc igitur ex Regiæ custodia Ecclesiasticæ Gallicanæ libertatis fundamentum, ut magis firmaretur, nequidquam Romanus Pontifex adversus illud prævaleret, à Clero Gallicano in præalâ declaratione sancitus extat primus articulus, quod scilicet Regentes, & Principes nulli Ecclesie potestati, Dei ordinatione subiiciantur. Quæ univèrsa consentanea sunt sequenti Petri Pithæi in suo Gallico scripto libro *de Ecclesie Gallicanæ libertate* expressæ sententiæ, duo statuents principia ejus libertatis, quorum primum Romanus Pontifex omnem in temporalia Regni Francie potestatem admittit: alterum verò continetur hisce verbis: *Etsi Papa in rebus spiritualibus supremus agnoscitur, tamen in Francia potestas absoluta, & indefinita locum non habet, sed cohibetur, & limitatur Canonibus & regulis antiquorum Conciliorum Ecclesie in hoc Regno receptorum. Et in hoc maxime consistit libertas Ecclesie Gallicanæ. Quandoquidem igitur in primo hujus operis articulo extet confutatum illud primum libertatis Ecclesie Gallicanæ fundamentum, dilato etiam in posteriores præsentis articuli disquisitiones, illius de antiquis Canonibus adversus Ecclesiasticos quoque iudices custodiendis præsentis Regij juris examine, ideo juxta bipartitam expositionem progredimur hic ad secundum à Pithæo assertum dictæ libertatis principium discutendum.*

S. II.

In quantum Papa obstringatur ad sacrorum Canonum, primæque præsertim Ecclesie, & ab Oecumenicis quatuor primis Concilijs sancitorum observantiam?

Referuntur, ac expenduntur super hoc argumenta utrinque adferri solita, una cum conclusione super ijs reflexivâ.

EX præcedentibus patet, quod in hoc casu, quo agitur, requiritur Pontifex, ne patris & transactis. Unde turbari non potest. Quod si Apostolica dem ex clausulis. Ex plenitudine fieri juri quæ hinc hinc declaratur non tollendo, & hinc delegati. Cap. in præsentis quæstione Cleri Gallicanæ Canonibus consecratis, quæ & consuetudine, quæ prout videtur habere & ratio, quæ ordin ac decorum Canonum dehonellando non Ecclesie pacis prætem loquendo, plenitudo Apostolice in suo usu accipitur Canonibus Conciliorum Ecclesie Gallicanæ videri debent re Regno & Ecclesie

Circa institutio no & Ecclesie indubitanter patet federationem. regularum hujusmodi & Canonibus, de qua hinc quod specificat illationis ex Pontificis autoritatem in aboleri dicemus in legem; in qua sacrorum Canonibus à Regno consideratio re ad eorundem cum recursu ad tenentis institutio bus etiam, Ecclesie præiudicium. Et reâ respondens